

[Ømann.]

nens forskrifter om, at lovforslag ved førstebehandling skal drøftes ud fra principielle synspunkter. Vi har ganske vist haft lejlighed til at stifte bekendtskab også med forslaget detaljer, men det må vist erkendes, at de forudsætninger, som var gældende, da forslaget blev konciperet, nu er ganske forrykket, og det er derfor spild af tid at gå ind på en nøjere drøftelse af de løsninger, der på forskellige detailområder findes i forslaget.

For det første er skattefradragets reglen nu ude af diskussionen. Ja, at der nu skal holdes et par ligtaler over en god, gammel, men noget misbrugt ven, er vel forståeligt, men at den er ude af billedet, betyder jo en klaring, det betyder en forenkling, og det betyder en afgjort forbedring af forslaget.

Men det er min overbevisning, at forslaget også på andre afgørende punkter ville have set anderledes ud, hvis det havde været udarbejdet til det nuværende folketing. Man har naturligvis i baghovedet haft visse forudsætninger om, hvordan skatteskalaerne skulle se ud, men skalaerne må nu fremtræde i et nyt lys, efter at skattefradragets reglen er væk. Det er et rent teknisk spørgsmål, som ikke på forhånd behøver at oplyse nogen. Spørgsmålet om sær- og sam-beskatning hænger nøje sammen med skala-problemerne; også her er der altså basis for fornyede overvejelser.

Endelig er der nu her i tinget et stort flertal for en stærk forenkling og udryddelse af de mangfoldige fradrag, således at reformerne på dette felt kan gennemføres før kildeskatte og udformes under hensyntagen til denne form for beskatning. Det betyder atter, at forudsætningerne for de store og noget betænkelige standardfradrag ikke længere er de samme.

Men selv om det foreliggende lovforslag på ret afgørende punkter nok ligger ret fjernt fra den kildeskat, der til sin tid bliver ophøjet til lov, så står vi dog nu med en langt pålideligere grund under fødderne. Det kan vel således fastslås, at der nu skal laves en kildeskat, der omfatter alle, en obligatorisk ordning, som hr. Ninn-Hansen udtrykker sig; diskussionen om den døde sild har jo i hvert fald afklaret dette. Det står fast, at skattetrækket skal foretages

principielt hos arbejdsgiverne. Om arbejdsgiverne så allierer sig med en bank og skyder banken ind som mellemed, er i den forbindelse underordnet, og det står fast, at folketinget har flertal og vilje til at reformere skattesystemet og tilrettelægge kildeskatte på en sådan måde, at man ikke i dette stykke behøver at følge de øvrige nordiske lande, hvor etableringen og overgangen skete under nogen gråd og tænders gnidsel. Der er virkelig forudsætninger for at indføre kildeskatte med succes.

Der er imidlertid mange ting, der skal bringes i orden og tilrettelægges. Hele opkrævningsfunktionen må ikke alene gennemtænkes, men formelig gennemleves indtil de mindste detaljer, for at alle konfliktmuligheder kan være forudset og forberedt. Og her tror jeg ikke at nogle få lovkoncipisters fantasi, den være nok så udviklet, kan slå til. Jeg tror, at det måske ville være klogt ved siden af folketingsudvalget at nedsætte et konstant arbejdende udvalg af sagkyndige: sådanne sagkyndige, som til sin tid skal administrere kildeskatte, nogle af vore dygtige og interesserede ligningsfolk ud over landet fra kommuner og inspektorater, folk fra de overordnede skatteinstanser, repræsentanter for lønmodtagere og arbejdsgivere og nogle dygtige databehandlingsfolk.

Jeg tror, at de politiske beslutninger skridt for skridt må ske under hensyn til den administrative tilrettelægning og eventuelt også korrigeres under hensyn til systemets funktionsdygtighed. Der skal nok mobiliseres en vis dristighed og foretages mange brud med vante traditioner, men lønnen for en sådan intensiv tilrettelægning vil være, at vi får en samtidighedsskat, der bærer denne betegnelse med rette, idet den trukne skat så bliver den endelige, og selvangivelserne i videst muligt omfang kan undværes.

Bredt eller smalt forlig er vist i denne forbindelse underordnet, det afgørende er, at der nu er muligheder for at lave et godt stykke lovgivningshåndværk, og disse muligheder må ikke forspildes.

Jeg skal med disse ord tilsige mit partis støtte til en grundig, men også hurtig, fremadskridende og beslutsom udvalgsbehandling.